

ת"פ 33315/07/18 - מדינת ישראל נגד פלוני (א"פ)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33315-07-18 מדינת ישראל נ' א"פ (עציר)

ת"פ 46540-08-18 מדינת ישראל נ' א"פ(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (א"פ) (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום והרקע

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו במספר כתבי אישום, אשר תוקנו במסגרת הסדר טיעון, והורשע בהתאם לכך.

מכתב האישום בת"פ 33315-07-18 עולה שביום 10.7.18 הגיע צוות מד"א להעניק טיפול רפואי לנאשם. כאשר הצוות החל באיסוף מדדים רפואיים מהנאשם, החל הנאשם לקלל את החובש מר קלזן, היכה אותו באגרוף בפניו וגרם לחתך בשפה התחתונה בפיו, ללא כל התגרות קודמת מצד הצוות הרפואי. בעת שהמתינו להגעת המשטרה, השתולל הנאשם והחל לבעוט ברגליו בתוך האמבולנס.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בת"פ 31393-11-15 הורשע הנאשם בעבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפה סתם ואיומים לפי סעיפים 379, 452 ו-192 לחוק העונשין.

הנאשם הורשע בעבירות אלה לאחר שביום 16.9.15, הגיע לקרן לטיפול בחסויים בירושלים וביקש לקבל כסף לנסיעות מהגב' סמדר בן ישי והגב' מירב מויאל. השתיים הסבירו לנאשם כי הוציאו לו כסף שבועיים קודם לכן וכעת עליו לחכות. בתגובה, זרק הנאשם ארגזים, זרק עציץ לעבר מירב, שבר תמונה, סורק וכוסות והעיף חפצים שונים.

לאחר מכן, דחף הנאשם את השומר במקום, אחז בו בידי וטלטל אותו, חבט בו וניסה להפילו ארצה ואמר לו שאם לא היה כמו אביו, היה תוקף גם אותו.

בפל"א 49012-16 הורשע הנאשם בעבירות של גניבת אופניים והחזקת מכשירי פריצה, לפי סעיפים 384+25 ו-409 עמוד 1

לחוק העונשין.

זאת לאחר שביום 2.2.16 ניסה ליטול אופניים השייכים לאדם אחר, בכך שהגיע למקום מצויד בקטר וניסה לפרוץ את מנעול האופניים.

בת"פ 46540-08-18 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, לאחר שביום 10.4.18 נכנס לשוק מחנה יהודה כאשר הוא אוחז בבקבוק וודקה ושותה. הנאשם החזיק סכין בכיס מעילו והחל לנופף בה לכל עבר כאשר הוא מסכן את העוברים והשבים.

אישום שני בכתב אישום זה מייחס לנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לאחר שהפר את תנאי שחרורו שנקבעו בבית משפט השלום בירושלים בהחלטה מיום 11.4.18 המורה על הרחקתו משוק מחנה יהודה, ונכנס ביום 13.4.18 לשוק מחנה יהודה, בניגוד להחלטה זו.

בפל"א 272521/18 הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, כאשר ביום 17.6.18 בשעה 12:11 לערך ברחוב יפו, לאחר שהוזמנה נידת מד"א על מנת לבדוק את הנאשם ששכב ברחוב כשהוא שרוי בגילופין וצוות מד"א ניסה להעלותו על האלונקה, הנאשם החל להתפרע ולבעוט באנשי הצוות הרפואי.

כאשר הנאשם החל לדפוק באגרופיו בחלון ראוה של חנות, השוטרים ניסו להזיזו מחלון הראווה, אז החל הנאשם להתפרע בכך שקילל, בעט, ושלח אגרופים לכיוון השוטרים. הנאשם נעצר ונאזק, ולאחר שהגיעו השוטרים עם הנאשם לתחנת המשטרה, איים הנאשם על השוטרת ואמר שירצח אותה עם נשק.

הסדר הטיעון עם הנאשם לא כלל בתוכו הסכמה לעניין העונש אשר ייגזר עליו.

חוות דעת פסיכיאטרית

חוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 22.10.18 מלמדת כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית וסובל מאלכוהוליזם כרוני ושימוש בסמים. הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מתחילת שנות ה-2000 ומאז אושפז מספר פעמים.

הנאשם, יליד ברית המועצות לשעבר, עלה עם דודתו לישראל בשנת 1993 וכיום מתגורר בהוסטל של הרווחה לדרי רחוב בירושלים.

נכתב בחוות הדעת כי מאז שנת 2013, לא הייתה עדות למצבים פסיכוטיים, אלא רק פניות למיון לאחר אירועי אלימות תחת השפעת אלכוהול.

בין האשפוזים הנאשם לא משתף פעולה עם טיפול תרופתי, מרבה בשתיית אלכוהול ומרבה להסתבך באירועי אלימות ובעבר אף ריצה מאסרים בגין עבירות אלימות.

חוות דעת קודמת נכתבה בשנת 2014, ואז הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי על מעשיו.

לאחר סקירת נתוניו של הנאשם ובדיקתו, קובע הרופא הפסיכיאטר בחוות הדעת, כי הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי על מעשיו וממליץ לשלבו בתוכנית גמילה מאלכוהול בכל מסגרת בה ימצא בעתיד.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה, עוה"ד בת אל ויטלזון שרעבי, טענה בדקדקנות לעונש, והצביעה על ערכים מוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם. לשיטתה, מנתה היא מתחמי ענישה שונים ומגוונים, וכן סקרה את נתוני האישיים של הנאשם. נוכח כל אלו, עתרה היא לעונש כללי ומאוחר אשר יעמוד על 22 חודשי מאסר בפועל ממש וכן ענישה נלווית וצופת פני עתיד.

הסניגורית המלומדת, עוה"ד לורה בר אלון, הצביעה בטיעוניה על נתוני האישיים הבעייתיים של הנאשם, בתחום חייו האישיים ובתחום הנפשי. לשיטתה, יש לבחור ענישה הולמת ומדודה אשר תגלם נתונים אלו ותביא לענישה המתאימה לעבירותיו אשר הן מתונות יחסית.

הנאשם, בדברו האחרון, ביקש לחזור על דברי באת כוחו והביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

מתחמי הענישה ההולמים

בת"פ 33315-07-18 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור אשר בה מוגן, מעבר לגופו ובטחונו של עובד הציבור כאדם, הערך של הגנה על השירות הציבורי.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הפגיעה הנובעת מעבירות כלפי עובדי הציבור, וכך פסק בעניין תקיפת מורה:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.7.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו." (ע"פ 4565/13 אמן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] מיום 4.11.13).

דברים אלה נכונים ביתר שאת, עת מדובר באנשי צוות רפואי ה"חשופים בצריח" כל אימת שהם מבצעים את מלאכת הקודש של הושטת סיוע רפואי ראשוני, במהלכו הם נחשפים לציבור על כל גווניו בעתות מצוקה ולחץ, ולכן יש להגן על עובדים אלה ועל מלאכתם.

נסיבות האירוע מלמדות כי הנאשם תקף את חובש מד"א אשר הגיע להגיש לו עזרה ראשונה. החובש, אשר הגיע במסגרת תפקידו, כדי לסייע לנאשם שנזקק לטיפול רפואי, מצא עצמו מותקף בידי הנאשם אשר קילל אותו, השתולל ופצע אותו בפיו לאחר שהיכה אותו במכת אגרוף.

סוג התקיפה, באמצעות מכת אגרוף, התוצאה של גרימת חתך בשפתו של הנאשם, זאת ללא התגרות קודמת מצד החובש, גרמו לפגיעה בינונית בערך המוגן.

בהתחשב בנסיבות אלה, בערכים הנפגעים ובמדיניות הענישה הנוהגת, נע מתחם הענישה ההולם אירוע זה בין מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לריצוי בפועל.

בת"פ 31393-11-15 הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש, בה מוגנת זכות הקניין. בעבירות של תקיפה סתם ואיומים בהן הורשע, מוגנים הערכים החברתיים של שמירה על גוף האדם, בריאותו ושלוות נפשו.

נסיבות אירוע זה מלמדות כי כאשר לא נענו עובדות הקרן לטיפול בחסויים לדרישתו של הנאשם לקבל כסף עבור נסיעות, התפרע הנאשם במקום, תוך שהוא מזיק לרכוש, תוקף ומאיים עליהן. נוסף להשלכת העציץ לעבר אחת מהעובדות, דחף הנאשם את השומר ונהג כלפיו באלימות.

במעשיו אלה עורר הנאשם מהומה במקום, הוא פגע דווקא באלה העוסקים בטיפול באוכלוסייה חלשה, איים עליהם ופגע בהם, בביטחונם ובשלוותם. במקרה זה, לא נגרם נזק גופני למי מהנוכחים במקום, אך נגרם נזק לרכוש ושלוותם וביטחונם של הנוכחים הופרו על ידי הנאשם בגסות.

מתחם העונש ההולם עבירות אלה נע בין מספר חודשי מאסר בודדים אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר.

בפל"א 49012-16 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, אשר גם בה מוגנת זכות היסוד לקניין.

נסיבות האירוע מלמדות על עבירה שהנאשם תכנן מראש, לאחר שהגיע למקום בו נמצאו האופניים, כשהוא מצויד במכשירי פריצה וניסה לפרוץ את מנעול האופניים.

מתחם העונש ההולם עבירה זו, בהתחשב בנסיבות ביצועה, הערך המוגן והענישה הנוהגת בפסיקה, נע בין מאסר על תנאי למשך חודשיים ועד מאסר קצר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות.

בת"פ 46540-08-18 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בה מוגן הערך של הגנה על חיי אדם.

בתי המשפט גזרו לצידה של עבירה זו עונשי מאסר לריצוי בפועל, ועל כך נכתב בפסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 242/07 **אובלימוב נ' מדינת ישראל** כדברים האלה:

"ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה- היא אורח תדיר, לא רצוי, בבית המשפט,

לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

נסיבות המקרה שלפניי, מעידות כי לא רק שהנאשם החזיק בסכין שלא למטרה כשרה, הוא עשה זאת בשוק מחנה יהודה, מקום הומה אדם, תוך שהוא שותה וודקה, ומנופף בסכין לכל עבר.

נסיבות אלה מלמדות על הסכנה המוחשית שנשקפה לציבור מעצם השימוש הפרוע בסכין, הנפת הסכין בידי הנאשם השתי, בלבו של מקום ציבורי והומה, תוך סיכון העוברים והשבים.

נוכח האישום השני בכתב אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, בה מוגן הערך של שלטון החוק וכיבוד החלטות שיפוטיות.

בעקבות האירוע נשוא האישום הראשון, ניתנה החלטה העוצרת את הנאשם ומטילה עליו מגבלה שלא להגיע לשוק מחנה יהודה, אך כמתואר באישום השני, הנאשם הפר החלטה זו, ויומיים בלבד לאחר שניתנה, שב אל השוק.

אציין כי שני האישומים קשורים זה בזה. האישום השני הוא תולדה של האישום הראשון, אשר בעטיו ניתנה ההחלטה ובה התנאים המגבילים את הנאשם, ולכן לשני האישומים אקבע מתחם עונשי **אחד**, תוך מתן משקל מתאים לביצוע שתי העבירות השונות.

נסיבות ביצוע העבירות, הפגיעה בערכים המוגנים והענישה הנוהגת בפסיקה מובילות למסקנה כי **מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין חודשיים לשנת מאסר לריצוי בפועל.**

בפל"א 272521/18 הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, בה מוגן הערך שמירה על שלום הציבור, הגנה על הביטחון והשלווה במרחב הציבורי.

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על מעשים חמורים והתנהגות שהיה בה כדי לסכן את אנשי הצוות הרפואי אשר הגיעו לבדוק את הנאשם אשר שכב ברחוב בגילופין. התנהגותו של הנאשם סיכנה גם את השוטרים אשר ניסו להזיז את הנאשם מחלון ראויה, כאשר הנאשם החל לדפוק על חלון הראווה, וכללה גם איומים על שוטר.

כתב האישום לא מתאר נזק גופני לאיש מהעדים להתנהגותו של הנאשם, אך עולה ממנו תמונה של פגיעה בסדר הציבורי, יצירת חשש של ממש לשלומם של הנוכחים במקום, ונראה כי האפשרות לפגיעה מוחשית במי מהם, הייתה קרובה עד מאוד.

בנסיבות אלה, נע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה ועד מאסר לריצוי בפועל למשך 1 מס' חודשים.

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1977, בן כ-42 שנה כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, צירף את מכלול התיקים העומדים נגדו, ובכך הביע את רצונו לסיים את ההליכים

נגדו.

הנאשם הוא דר רחוב, אשר סובל מהתמכרות לאלכוהול ושימוש בסמים ומוכר למערכת הפסיכיאטרית כמתמודד עם סכיזופרניה.

מצבו הנפשי המורכב וההתמכרויות לסמים ולאלכוהול הם העומדים ברקע ובבסיס לביצוע העבירות. במרבית כתבי האישום, לא נראו סיבות אחרות לכך שהנאשם עבר את העבירות.

הנאשם סובל ממצב זה במשך שנים רבות, וניכר כי בשל כך היה מעורב גם במקרים אלימים נוספים והוא הורשע בעבר בעבירות אלימות וריצה מאסרים בגין כך.

על אף שהנאשם הודה בכל העבירות המיוחסות לו כאן, לא הייתה כל אינדיקציה לכך שהנאשם מגלה הבנה למצבו, להשפעת התמכרויותיו על הסתבכויותיו החוזרות ונשנות עם החוק ולצורך בשינוי, טיפול או שיקום, ולכן המסלול השיקומי אינו פתוח בפניו בעת הזו.

על כל אלו, יש להוסיף את עברו הפלילי אשר אף הוא יעמוד לחובתו והכולל ארבע הרשעות קודמות בתחומי האלימות והרכוש (1994-2015) אשר בגין נידון הנאשם ל-11 חודשי מאסר בפועל, וכן את העובדה כי מאסר מותנה בן 6 חודשים אשר הוטל במסגרתו של ת"פ 38710-09-14. שם, בתיק זה, הטלתי אני על הנאשם 11 חודשי מאסר ומאסר מותנה תוך תקווה כי הוא יילך לקראת "עתיד ורוד יותר" נוכח "ניקוי השולחן" בו נקט, אלא ששוב התמלא השולחן והוא לא נותר נקי עוד. עובדה מצערת, וחבל שכך אירע.

כתבי האישום והמועדים שבהם בוצעו העבירות מלמדים שהחל משנת 2015 ועד לאחרונה, היה הנאשם מעורב בביצוע העבירות, תוך שהוא חוזר ושב על התנהגות דומה, אשר העמידה את הציבור בסכנה ובמיוחד יצרה חשש של ממש לשלומם של אלה אשר הנאשם בא עמם במגע.

מצבו הנפשי של הנאשם הינה עובדה חשובה הניצבת לזכותו ומקרבת אותו אל הסייג הפלילי העוסק בכשירות נפשית, והשפעתו של מצב רעוע זה יעמוד לעניין הפעלת התנאי באורח מדוד - כך שמחציתו תופעל במצטבר ומחציתם בחופף.

לאחר שנתתי דעתי למכלול נתוניו של הנאשם, מצבו הנפשי -התמכרותי המורכב, עברו הפלילי, נסיבות חייו אשר הביאו למצבו ובהמשך לביצוע העבירות וכן לשיקולי הענישה השונים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. עשרה (10) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. אני מפעיל בזאת את המאסר המותנה אשר הוטל במסגרתו של ת"פ 38710-09-14, כך שמחציתו יוטל בחופף מחציתו במצטבר.

הנאשם יירצה, אם כן, 13 חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים אשר צורפו.

3. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא יירצה הנאשם אלא אם יעבור על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה, וזאת תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשע"ט, 17 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.